

DRIE WINTERWIGGEN (*)

Kauwen in takken van de populierenkruin vlekken in de mist
maar graven geven silhouetten van arduin aan pijnbomen.
Een kreupele werpt op een rimpelzee van tijd een blik binnenwaarts
en als haar dat welft rondom een eik van jaren vlokken de vlokken.

Verbaasd door het wit lost de dromer in de sneeuw de band die hem bindt:
hij is de glinster die langs kuiltjes in het blank over de grond glipt.
Aan de dreefinkom wacht hem het brievenbusje met het sneeuwkapje
en in de vensters onder het sneeuwdak flakkert naar hem het kaarslicht.

In het maneblaauw vervoegt hij de schaduwboom op een vlokkenprei
in ochtendschemer kleedt hij sneeuwklakjeskopjes met fluweel van rijm.
Straks staat langs de rand de narciskelk gebogen naar het bronwollen
maar midden de weg zal wijdpoots en kop gerecht een kikker wachten.

Don Fabulist, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be www.donfabulist.be

(*) ter ere van Mark Braet voorgelezen in het Lappersfortbos tijdens de week van het bos 2007